

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Zastępca
Rzecznika Praw Obywatelskich

Stanisław TROCIUK

RPO-595442-VI/08/JG

SEKRETARIAT
Biuro Prac Senackich Warszawa, 9 września 2008 r.
wpłynęło dn. 11.09.2008 r. zał. ....
nr 6609 podpis. M. ....

SEKRETARIA SENATU
KABINET MARSZAŁKA SENATU
Dział Prezydialny

wpłynęło dn. 10.09.2008 r.
nr 172/1018 podpis. A. ....

Pan
Marek Ziółkowski
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej

Wzajemny Permie Marszałek

W nawiązaniu do naszej wcześniejszej korespondencji, dotyczącej oświadczenia złożonego przez Senatora Andrzeja Persona na 16 posiedzeniu Senatu RP w dniu 24 lipca 2008 r., uprzejmie informuję, że Rzecznik Praw Obywatelskich zapoznał się z aktami Sądu Rejonowego we Włocławku sygn. I C 129/06.

Po analizie akt sądowych Rzecznik nie znalazł podstaw do zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 21 grudnia 2006 r. (sygn. akt I Ca 236/06) w drodze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Rzecznik Praw Obywatelskich może wnieść, w oparciu o art. 424² k.p.c., skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, jeżeli niezgodność orzeczenia z prawem wynika z naruszenia konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela. Skargę można oprzeć na podstawie naruszeń prawa materialnego lub przepisów postępowania, które spowodowały niezgodność orzeczenia z prawem, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda. Podstawą skargi nie mogą być jednak zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 424⁴ k.p.c.).

Wyrok Sądu Okręgowego we Włocławku nie jest dotknięty żadną ze wskazanych powyżej wad, które dawałyby podstawę do zaskarżenia go w drodze skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Z analizy akt sądowych wynika, że Pan Józef Wiszniowski zgłosił się do Miejskiego Rzecznika Konsumentów we Włocławku celem podjęcia interwencji w sprawie nienależytego wykonania usługi ocieplenia budynku sidingiem przez Przedsiębiorstwo Wielobranżowe „Siding” s.c. J. Bitner i M. Lykowska. W oparciu o art. 63³ k.p.c. Miejski Rzecznik Konsumentów wytoczył powództwo o zapłatę przeciwko małżonkom Joannie i Pawłowi Bitner. Józef Wiszniowski nie skorzystał z prawa wstąpienia do sprawy jako współuczestnik po stronie powodowej, w związku z czym po stronie powodowej występował wyłącznie Miejski Rzecznik Konsumentów.

Przewodnicząca składu orzekającego naklaniała strony do polubownego załatwienia sprawy i zaproponowała zawieszenie postępowania na okres 3 miesięcy celem wykonania w tym czasie napraw w budynku. Strony wyraziły zgodę na zawieszenie postępowania. Z uwagi na fakt, iż w czasie biegu zawieszenia pozwani nie dokonali jakichkolwiek czynności związanych z naprawą usterek, Miejski Rzecznik Konsumentów wystąpił o podjęcie postępowania. Wniosek ten, z uwagi na brak upływu terminu minimalnego okresu zawieszenia określonego w art. 181 pkt 2 k.p.c., został oddalony. Dwa miesiące po upływie wymaganego okresu Miejski Rzecznik Konsumentów ponownie złożył wniosek w tej sprawie. W dniu 11 stycznia 2002 r. Sąd Rejonowy we Włocławku podjął zawieszony postępowanie.

Wyrokiem z dnia 7 sierpnia 2002 r. (sygn. akt I C 18/02) Sąd Rejonowy we Włocławku zasądził na rzecz Pana Józefa Wiszniowskiego kwotę 13 000 złotych. We wrześniu 2002 r. Miejski Rzecznik Konsumentów złożył u komornika wniosek o wszczęcie egzekucji. Wszczęte postępowanie egzekucyjne zostało umorzone na skutek upadłości dłużników. Pan Wiszniowski nie uzyskał od pozwanych jakichkolwiek środków z zasądzonej kwoty.

W tej sytuacji Pan Józef Wiszniowski wniósł pozew o zasądzenie na jego rzecz solidarnie od Skarbu Państwa i Gminy Miasta Włocławek kwoty 13 000 zł wraz z ustawowymi odsetkami tytułem odszkodowania za szkodę jaką poniósł z powodu przewlekłości postępowania prowadzonego przez organy działające w imieniu pozwanych. W ocenie Pana Wiszniowskiego nieprawidłowości ze strony Sądu Rejonowego we Włocławku i Miejskiego Rzecznika Konsumentów spowodowały niepotrzebne wydłużenia postępowania, co z kolei było przyczyną braku zaspokojenia z majątku dłużników.

Wyrokiem z dnia 17 lipca 2006 r. (sygn. akt I C 129/06) Sąd Rejonowy we Włocławku oddalił powództwo o odszkodowanie. Sąd rozpoznający sprawę ocenił, iż Miejski Rzecznik Konsumentów prowadził sprawę Pana Wiszniowskiego prawidłowo. Rzecznik w należyтым terminie składał stosowne wnioski, a sprawę prowadził aż do zakończenia postępowania

egzekucyjnego. Pan Wiszniowski nie udokumentował tego, że zwracał się do Rzecznika z prośbą o niewyrażenie zgody na zawieszenie postępowania.

Sąd nie zgodził się również z zarzutem opieszałości Sądu orzekającego w sprawie I C 139/01 (późniejsza sygnatura I C 18/02) w kwestii rozpoznania drugiego wniosku o podjęcie zawieszono postępowania. Termin półtora miesiąca pomiędzy wpływem wniosku o podjęcie postępowania a rozpatrzeniem tego wniosku uznano za prawidłowy. Wniosek ten Sąd rozpoznał w dniu 11.01.2002 r., jeszcze tego samego dnia został wyznaczony nowy termin rozprawy na dzień 20.02.2002 r. W związku z powyższym zarzut przewlekłości postępowania uznano za nieuzasadniony.

Ponadto, Pan Wiszniowski nie wykazał, że dłużnicy byłiby wypłacalni, gdyby postępowanie zostało zakończone wcześniej. Tym samym brak jest bezpośredniego związku przyczynowego pomiędzy zawieszeniem postępowania a nieskuteczną egzekucją.

Stanowisko Sądu Rejonowego we Włocławku zostało następnie podzielone przez Sąd Okręgowy we Włocławku, który wyrokiem z dnia 21 grudnia 2006 r. (sygn. akt I Ca 236/06) oddalił apelację w tej sprawie.

W ocenie Rzecznika Praw Obywatelskich stanowisko obu Sądów rozpoznających tę sprawę jest prawidłowe i nie można się tutaj dopatrzyć naruszenia prawa, które mogłoby stanowić podstawę do wniesienia skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia.

Reasumując należy stwierdzić, że Rzecznik Praw Obywatelskich nie znalazł podstaw do zaskarżenia wyroku Sądu Okręgowego we Włocławku z dnia 21 grudnia 2006 r. (sygn. akt I Ca 236/06).

Z poważaniem

